

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő:	17:30 Csemő felnőtt katekézis, 19:00 Fiatal házások
Kedd:	15:00 Szent László fiúkör, 18:00 Haladó katekumenek
Szerda:	17:30 Igekör, 18:30 Felnőtt katekézis
Csütörtök:	19:30 Kezdő katekumenek
Péntek:	15:00 Szent Teréz lánykör, 18:00 Középiskolás hittan csoport
Vasárnap:	9:00 Ministráns foglalkozás

Hirdetések

1. A **Magyarok Nagyasszonya kápolna** ma ünnepli búcsúját.
2. Liturgikus ünnepek a héten: csütörtökön *Avilai Szent Terézre*, pénteken *Alacoque Szent Margitra*, szombaton *Antiochiai Szent Ignácra* emlékezünk.
2. **Jövő vasárnap a missziók vasárnapja.** Ezen a napon a gyűjtést a missziók javára tartjuk.
3. Mivel az elmúlt hónapokban a járványhelyzet miatt ellehetetlenült a jelöltek szentségi felkészítése, ezért az őszre tervezett **elsőáldozást jövőre halasztjuk.** Az elsőáldozásra készülők felkészítése októbertől újra indul: *hétfőn 6. órában a 3. osztályosok, csütörtökön 13:15-től a 2. osztályosok, pénteken pedig 6. órában a 4. osztályosok* találkoznak a Szent Kereszt Iskolában. *Vasárnap a fél 10-es mise után* azok számára tartunk felkészítést a plébánián, akik nem a Szent Kereszt Iskola tanulói.
4. Október a **rózsafüzér hónapja** egyházunkban. Kérjük a Szűzanya közbenjárását ebben a hónapban is azért, hogy naponta elimádkozunk egy tized rózsafüzért! Egyben **közös rózsafüzér imádságra** hívunk mindenkit a templomba október hónapban: a Rózsafüzér Társulat vezetésével imádkozunk **minden szombaton** az esti 6-os mise előtt, **fél 6-tól.**

Pistikét történelemórán felszólítja a tanár. - Pistike, mondd meg, mi volt Olaszország államformája a második világháború alatt! Pistike nézegeti a térképet, majd bizonytalanul megszólal: - Háááát... csizma?

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2020. október 11. XIII. évf. 66. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

ÉVKÖZI 28. VASÁRNAP

„Minden készen áll. Jöjjetek a menyegzőre.” (Mt 22,4)

A királyi menyegzőről szóló példabeszéddel Jézus nem csak az Atya ingyenes szeretetéről beszél, hanem arról is tanít, hogy ezt az ajándékot tudni kell elfogadni. Egy amerikai lelkész mondta: „Isten ajándékai ingyenesek, az érettség viszont sokba kerül”. Tehát nem elegendő, hogy Isten elhalmoz minket szeretetével, mert ha azt nem fogadjuk be, és az nem válik életünk részévé, nem sokat használ. Egy fiatalember elment a fodrászhoz. Ez a fiatal keresztényként úgy érezte, hogy hajvágás közben tanúságot kell tennie Jézusról. Legyőzte a féltékenységét, és elkezdett beszélni a fodrásznak Isten szeretetéről. A fodrász kő ateista volt, és hamar lehűtötte a lelkes fiataalt, mondván: – Ha Isten létezik, miért engedi meg a háborúkat, a sok szenvedést. Ennyiben is maradt a beszélgetés. A fiatalember kifizette a hajvágást, elköszönt és távozott a fodrásztól. Kiment az utcára, ahol arra lett figyelmes, hogy sokan lompos, ápolatlan hajjal járnak-kelnek. Visszaszaladt a fodrászhoz, kirángatta őt magával az utcára, és így kiáltott hozzá: – Én nem hiszek a fodrászok létében! Nincsenek fodrászok! Mert ha léteznének, az emberek nem szaladgálnának az utcán gondozatlan hajjal. Mire a fodrász kétségbeesetten megjegyezte: – Persze, hogy léteznek fodrászok, de semmit sem tehetünk azokkal, akik nem térnek be hozzánk egy hajvágásra. Isten dézsával önti ránk szeretetét, kegyelmét, rajtunk áll, hogy befogadjuk-e azokat, döntünk-e az Úr mellett! Figyeljük meg, mire hív minket Isten ebben az időszakban, és keressük a módját, hogy válaszoljunk erre.

Szűz Mária látogatása Labouré Szent Katalinnál

1830-ban Párizsban megjelent [a Szűzanya] egy fiatal szerzetesnővérnek, Labouré Katalinnak. Amikor Katalin kilenc éves volt, meghalt az édesanyja. Egyedül maradt tíz testvérével. Nagyon szomorú volt. Egyszer a szülei hálószobájában fellépett egy székre, hogy elérje a Szűzanya-szobrot, amely a szekrény tetején állt. Átölelte a szobrot, és hangosan mondta: „Kedves Szűzanya, mostantól te légy az Édesanyám.” Katalinnak már gyermekkorában sokat kellett dolgoznia, hogy segítsen édesapjának és kistestvéreinek. Gyakran imádkozott a Szűzanyához, aki mindig segített neki. Katalin nagyon vágyott arra, hogy legalább egyszer láthassa a Szűzanyát. 24-évesen az Irgalmas Nővérek Rue du Bac utcai kolostorába lépett Párizsban. (...)

1830. július 18-ról 19-re virradó éjszaka valami rendkívüli dolog történt. Katalin így mesélte el: „Fél tizenkettőkor hallottam, hogy valaki a nevemen szólít: „Nővér!” Nővér!” Felébredtem, és egy szép kisgyermeket láttam, amint fehér ruhában előttem áll és fényességet áraszt. Ez a négy-ötéves gyermek így szólt hozzám: „Keljen fel gyorsan, és jöjjön a kápolnába, a Szűzanya várja!” Rögtön eszembe jutott: „De meghallanak a többiek.” Ám a gyermek válaszolt: „Semmi aggodalom, fél tizenkettő van, mindenki alszik. Jöjjön, elkísérem.” Azt hiszem, ez a gyermek az őrangyalom volt, aki láthatóvá válhatott számomra, hogy megmutassa nekem a Szűzanyát. Gyorsan felöltöztem, és követtem a gyermeket. Elcsodálkoztam, hogy mindenütt, amerre elhaladtunk, égtek a fények. Még nagyobb volt a csodálatom, amikor a kápolnához értünk, és az ajtó magától kinyílt. A leginkább mégis azon lepődtem meg, hogy a kápolnában minden gyertyát és lámpát meggyújtottak. Ez Karácsonyra emlékeztetett. A Boldogságos Szűzanyát azonban nem láttam. A gyermek az oltárhoz vezetett. Ott letérdeltem a pap karosszéke mellé és vártam. Éjfél tájban olyasmit hallottam, mint a selyemruha suhogása. Kicsi vezetőm abban a pillanatban felhívta figyelmemet: „Íme, a Boldogságos Szűzanya!” A Szűzanya a karosszékbe ült, én mégis vonakodtam elhinni, hogy valóban Szűz Mária az. Ekkor megismételte a kísérom, de már nem mint egy kisgyermek, hanem mint egy férfi, hangosan és nyomatékosan: „Íme, a Szűzanya!” A Szűzanyára pillantottam és egy nagy lépéssel már mellette is voltam. Térdre

hulltam a Szűzanya előtt, és összekulcsolt kezemet egészen bizalmasan az ölébe tettem. Ezek voltak életem legszebb percei. Nem tudnám leírni, mit éltem át akkor.“ Szűz Mária egy küldetésről beszélt Katalinnak, amelyet majd később kell imádságban felismernie. Sok fájdalmas helyzetet mutatott meg Katalinnak – háborúkat, éhezést, betegségeket, amelyek az egész világra várnak. Megígérte azonban, hogy megóvja a világot, ha bízunk Istenben, sokat imádkozunk és jók leszünk egymáshoz.

Katalin néhány hónappal később imádság közben ismét látta a Szűzanyát. Mária kitárt kézzel állt a földgolyón. Lába alatt egy kígyó volt. Ujjain drágaköves gyűrűket viselt, amelyekből ragyogó sugarak törtek elő. Katalin hallotta, amint egy hang ezt mondta: „A sugarak azok a kegyelmek, amelyeket Mária kieszd az embereknek.” Néhány drágakő mégsem ragyogott. Katalin megkérdezte: “Miért nem ragyog ez a néhány?” A Szűzanya így válaszolt neki: “Ezek azok a kegyelmek, amelyeket elfelejtetek kérni tőlem.” A Szűzanya feje felett arany betűkkel írt imádságot látott: “Ó, bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk!” Majd megfordult a kép. A hátlapján tizenkét csillag volt és egy “M” betű elválaszthatatlanul összefonódva a kereszttel. Alatta két megsebzett szív, amelyekből lángnyelvek törtek elő. Az egyik szívet töviskoszorú sebezte körbe, a másikat lándzsa döfte át. Ezek Jézus és Mária szívei voltak, amelyek egyesültek az emberek iránti egyforma szeretetben. Majd ezeket a szavakat hallotta Katalin: “E kép alapján veress érmeket! Akik ezt állandóan maguknál hordják, és áhítattal elmondják ezt a rövid imádságot, egészen különlegesen megtapasztalják a Szűzanya oltalmát, és nagy kegyelmeket kapnak. (...)”

1832-ben verték az első 2000 érmét, éppen azokban a hónapokban, amikor Franciaországban egy halálos vírus – a kolera – tombolt. Csak Párizsban 20 000 ember halt meg kolerában. Az Irgalmas Nővérek kórházaikban minden betegnek adták a Szűzanya érméjét. Számptalan csodás gyógyulás és megtérés történt - olyan sok, hogy az érmét „csodatevő/csodás érmének“ nevezték el. Három évvel később egy millió érmét osztottak szét. Amikor Labouré Katalin 1876-ban meghalt, addigra már egy millió érmét osztottak szét az egész világon. *(Részlet az „Egy millió gyermek imádkozza a rózsafüzért“ c. kezdeményezéshez írt levélből)*